

virkelige Værdi, ikke behøvedes nær saa stort et Tilskud, og, naar man saa tager Hensyn til, at Rentepengenes Beløb antages at ville blive 58,000 Rbd., saa have vi der en Sum af vel 28,000 Rbd., som der kan tabes, saaledes at, selv om flere af dem, der fik Rentepenge, ikke vilde tage Ansættelse ved Theatret, vilde man dog komme igjennem uden Tilskud, og de af dem, der toge Ansættelse, vilde endda være vel tjente dermed, idet de fik en bedre Stilling end den, de for Tiden have. De Antagelser, der ere komne frem om, at det skulde koste endnu 30, 40, ja 50,000 Rbd., ere ogsaa aldeles løse, da det er fuldstændig umuligt for os i dette Dieblis at see, hvad Sandheden deri skulde være; det er Noget, som først Erfaringen kunde vise; naar det er blevet udbudt, og forskjellige Concurrenter have meldt sig, saa kunne vi see, hvad der skal gives. For det Tilfælde, at det skulde vise sig, at vor Formodning ikke slog til, fandt vi, at det kunde være rigtigt allerede nu at antyde, at vi kunde være tilhøielige til at give Noget, men vi have ikke sagt hvor meget, thi det have vi manglet Evnen til at beregne, og jeg troer heller ikke, at noget Medlem har Evne dertil, thi det er Concurrence, der skal vise dette. Kan det gjøres uden Tilskud fra Statskassen, kan vort Forslag uden videre sættes i Værk af Regjeringen; skulde det derimod vise sig, at der maatte et Tilskud til, saa kunde det maaskee være saa ringe, at Ministeren paa egen Risiko turde afholde det og vente en Tillægsbevilling uden strax at gaae til Rigsdagen, men det kunde maaskee blive saa stort, at det vilde være nødvendigt at indhente Rigsdagens Samtykke. Da er der ogsaa Leilighed nok dertil, vi komme jo sammen hvert Aar, og da er først Tiden til at prøve alle disse Beregninger, som nu gjøres om, hvor uhyre kostbart det vil blive, om Tilskudet er for stort eller ikke. Vi have sagt, at vort Forslag ikke skulde træde i Kraft førend i 1870, saa at der jo er en Rigsdag imellem, og finder den høttede Minister, at det er for kort en Frist, kan man jo sætte 1871, saa er der to Rigsdage imellem; det maa vel være tilstrækkelig Tid til at faae Theatret udbudt og see, hvilke

Tilbud der indkom, og hvorvidt de vare antagelige. De kunde jo da forelægges for Rigsdagen, hvis den Bemyndigelse, vi havde givet, ikke skulde være tilstrækkelig. Der er altsaa fuldstændig Tid til at overveie Sagen, efter at de Oplysninger ere komne tilstede, som nu ikke have og ikke kunne have, da det, som sagt, kun er Concurrence, der kan vise Sagens virkelige Pris. Dernæst har man savnet Bestemmelser angaaende Bygningen; men de hører jo egentlig slet ikke med til dette Forslag. Dette Forslag angaaer det kongelige Theaters Forhold til Staten, men, om der skal være en ny Bygning eller en gammel Bygning, er jo noget reent Forbigaaende, som kan afgjøres enten i en særlig Lov, eller, som det skete forrige Gang, gjennem Finansloven. Jeg anseer rigtignok den første Vej for den heldigste, og jeg troer, at det da vil skee nok saa meget med den fornødne Overveielse af alle de Hensyn, der bør tages, og af alle de Bestemmelser, der bør fattes om, hvorledes det Hele skal ordnes, som det vil være muligt under Ordningen af det foreliggende Forhold, som i og for sig kan være vanskeligt nok. Dertil skal jeg ogsaa sige, at jeg uregtelig, efter at have seet de Fordringer, som Kjøbenhavns Magistrat opstillede til Gjengjæld for den Sum, den vilde bevilge, fandt dem saa affrækkende, at jeg troer at Lovgivningsmagten skulde betænke sig meget paa at vedtage Nogetsomhelst om dette Forhold, inden man bestemte saae, hvilket Bud der vilde foreligge fra Kjøbenhavns Communalbestyrelse. Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i vort Forslag er det da navnlig § 2, Nr. 4, som har tildraget sig Opmærksomheden, og det er ganske vist ogsaa i en vis Henseende den vigtigste. Der har nu et æret Medlem for Kjøbenhavn (Wille) anket over en Redactionsfeil i det første Par Pinter, som jeg villig skal indrømme er tilstede, men som jo meget let kan ændres, men dernæst erklærede han, at det var saa overordentlig vagt udtrykt, naar man talte om, at Forestillingerne skulde saavidt muligt holdes paa idetmindste samme kunstneriske Trin som nu for Tiden. Denne Indvending have vi ganske vist ventet vilde fremkomme, men derfor have vi ogsaa i det